

Til: Folketingets Sundhedsudvalg

Vedr. B 65, Forslag til folketingsbeslutning om transseksuelles/transkønnedes rettigheder.

Med stor interesse fulgte jeg med i transmissionen af Folketingets 1. behandling af beslutningsforslag B 65, fremsat af Enhedslisten, den 26. februar 2008.

Af debatten fremgik det at ingen af ordførerne har tætte relationer til transseksuelle. Jeg er selv diagnosticeret F 65, Transseksuel iht. ICD 10, og lever nu på 3 år som non-opereret MtK TS. På den baggrund føler jeg mig i stand til at kommentere 1. behandlingen af forslaget.

Forslaget består som bekendt af 3 områder.

Første område handler om retten til frit at vælge navn.

Det frie navnevalg, som VKO blokken beskrev under 1. behandlingen af forslaget er ikke så frit endda. Frit er det at tage et ikke kønsspecifikt mellemnavn. Den mulighed har været tilgængelig siden den reviderede navnelov trådte i kraft i foråret 2006. Den særlige regel for transseksuelle, som fremgår af *Bekendtgørelse nr. 438 af 11. maj 2007* beskrives i kapitel 4 § 13:

For personer, som ikke har gennemgået et kønsskifte, men som af Rigshospitalets Sexologiske Klinik vurderes at være transseksuelle, kan der gøres undtagelse fra kravet om, at et navn ikke må betegne det modsatte køn, jf. navnelovens § 4, stk. 4, § 7, stk. 2 og § 13, stk. 2. Stk. 2. Hvis vurderingen fra Rigshospitalets Sexologiske Klinik giver anledning til tvivl om, hvorvidt en person er transseksuel, kan der indhentes supplerende udtalelse fra Retslægerådet. Stk. 3. Sager om undtagelse fra kravet om, at et navn ikke må betegne det modsatte køn, jf. stk. 1, behandles af statsforvaltningen.

Det kan undre at det er nødvendigt at besøge Seksologisk Klinik i sådan en sag. En smidigere løsning kunne være at den enkelte læge udfærdigede en erklæring som blev bilagt ansøgningen til den lokale kirkebogsfører.

Under 1. behandlingen kom ordføreren fra Det Radikale Venstre ind på at der allerede nu findes mange "nye" navne i det danske samfund, der ikke entydigt afslører personens køn.

Sophie Løhde fra Venstre, gav udtryk for: *Vi har fundet en god balance med den nuværende navnelovgivning, som den er i sin udformning i dag. Man kan sige, at hvis der var fuldstændig frit valg, kan jeg den ene dag kalde mig for Oskar og den næste dag for Lisette.*

Den bemærkning fandt jeg hverken morsom, eller passende. Først og fremmest er det en ganske alvorlig sag at erkende sig som transseksuel. Det indebærer mange svære overvejelser og spekulationer. Når man så har fået sig betroet til sine nærmeste, og er sprunget ud, så opstår der naturligt et behov for at få et passende navn. Navnet er ikke noget man bare leger med, dertil kommer at et navneskifte udløser et gebyr, samt krav om nyt pas og kørekort.

Andet område handler om hvilken kønsidentitet transseksuelles cpr-nummer og pas skal udtrykke

Folketinget har ingen problemer med at personer der gennemgår en såkaldt kønsmodificerende operation får et nyt cpr-nummer. For mig rejser det en filosofisk diskussion:

Hvad er udslagsgivende for den transseksuelles opfattelse af sit køn.?

Med de regler vi til dato er underlagt, betragter samfundet åbenbart kønnet som en fysisk tilstand. Reelt kan en ændring af kønnet ikke foretages. Det eneste såkaldt kønsskifteoperation kan ændre, er alene kønsorganernes udseende. Organer der tilhører biologiske kvinders fysiologi, kan ikke tilføres en født mand, og det samme gør sig gældende for fødte kvinder, der ønsker at fremstå som mænd.

Samtlige ordførere udtrykt forståelse for at denne type af operationer er forbundet med store risici, og er irreversibel. Det

kan derfor undre at man alligevel kræver at transseksuelle skal gennemgå en operation, der medfører kasteration og sterilisation, før man kan få ændret sin kønsmæssige status.

Tredje område handler om en friere tilgang til kønsskifteoperationer.

Med undtagelse af Enhedslistens Per Clausen, var alle ordførere skeptiske overfor at gøre en kønsskifteoperation til den enkelte transseksuelles ansvar. Jeg deler den samme skepsis. Dog er der en del områder som man kunne gøre smidigere. F. eks. forstår jeg ikke at egen læge ikke kan få lov til at bidrage til det udredningsarbejde, som efter min mening bør gå forud for en afgørelse. Jeg er enig med såvel Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet og Karl H. Bornhøft, Socialistisk Folkeparti.

Mine personlige betragtninger:

Jeg har været bekendt med min transseksualisme siden min tidligste barndom. (Jeg er født i 1954.) Mit hjem var præget af Indre Mission, så dette område var ikke naturligt at tale om.

Mine teenageår var et rent helvede, men jeg fornægtede tankerne om min anderledes kønsopfattelse. Fik en uddannelse, blev gift og fik børn. Levede et liv der på overfladen var lykkeligt og succesfuldt, men måtte i en moden alder indse at jeg ikke længere kunne leve på "en løgn".

Gennem min læge er jeg blevet henvist til et gynækolog, der har taget mig i behandling med Østradiol (østrogen) samt Androcur. (anti testosteron) Som følge heraf er mit udseende ændret meget i feminin retning.

Transseksuelle ønsker ikke at vække opsigt. Derfor er det vigtigt for os at samfundet finder et måde at hjælpe os. Det er ubehageligt at skulle afsløre sig selv som mand - når man i mange sammenhænge bruger sit gule sygesikringsbevis. Hvad enten det er på apoteket, ved henvendelser til det kommunale system, eller man bare skal låne en bog på biblioteket. På samme måde vækker det nogen undren når jeg afleverer mit valgkort, der er udstedt til Hr Xxxxxx Freja Nordam.

Antallet af transseksuelle i Danmark er ukendt. Men det drejer sig sikkert om promiller af befolkningen. Derfor vil en ændring af Cpr systemet, så det kan imødekomme de intentioner som ligger i B 65, ikke betyde at der kommer uorden i statistikkerne.

Når man betragter CPR området, så skal man jo tænke over at dette ikke er indstiftet af en himmelsk urkraft - men af danske embedsmænd i slutningen af 1960'erne. Dengang var det stadig forbudt at færdes offentligt i det modsatte køns tøj. (Jvn.fr. Københavns politivedtægt, 1967) Samtidig var regnekraften i datidens "datamaskiner" stærkt begrænset, og hvert enkelt ciffer var derfor informationsbærende.

Det er mit håb at Udvalget vil tillægge min skrivelse betydning, ved det fortsatte arbejde med B65

Med venlig hilsen
Freja Nordam (født Frede Olander)
Vestervangsvej 69 dør 118
8800 Viborg
86 67 48 33